

Uradni list

Evropske unije

L 55

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 54

28. februar 2011

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu in spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije 13
- Izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije 19
- Izjave Komisije 19

Cena: 3 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 181/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. februarja 2011

o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu in spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 91(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor 24. januarja 2011 ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Dejavnost Unije na področju avtobusnega prevoza bi morala biti med drugim usmerjena v zagotavljanje visoke ravni varstva potnikov, ki je primerljiva z drugimi načini prevoza in velja povsod, kjer potujejo. Poleg tega bi bilo treba v celoti upoštevati zahteve varstva potrošnikov na splošno.

(2) Ker je potnik v avtobusnem prevozu šibkejša stranka prevozne pogodbe, bi bilo treba vsem potnikom zagotoviti minimalno raven zaščite.

(3) Pri ukrepih Unije za izboljšanje pravic potnikov v sektorju avtobusnih prevozov bi bilo treba upoštevati posebnosti tega prometnega sektorja, ki ga tvorijo predvsem mala in srednje velika podjetja.

(4) Potniki in vsaj osebe, ki jih je potnik po pravni dolžnosti vzdrževal ali bi jih moral vzdrževati, bi morali biti ustrezno zaščiteni v primeru nesreč, ki se zgodijo pri uporabi avtobusa, ob upoštevanju Direktive 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti ⁽³⁾.

(5) Pri izbiri nacionalne zakonodaje, ki se uporablja za odškodnino v primeru smrti, vključno z razumnimi pogrebnimi stroški, ali osebne poškodbe ter za izgubo ali poškodbo prtljage zaradi nesreč, ki se zgodijo pri uporabi avtobusa, bi bilo treba upoštevati Uredbo (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Rim II) ⁽⁴⁾, in Uredbo (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) ⁽⁵⁾.

(6) Potniki bi morali, poleg odškodnine v skladu z veljavnim nacionalnim pravom, v primeru smrti ali osebne poškodbe oziroma izgube ali poškodbe prtljage zaradi nesreč, ki se zgodijo pri uporabi avtobusa, imeti pravico do pomoči v zvezi s takojšnjimi praktičnimi potrebami po nesreči. V to pomoč bi morali biti, kadar je potrebno, vključeni prva pomoč, nastanitev, hrana, oblačila in prevoz.

⁽¹⁾ UL C 317, 23.12.2009, str. 99.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2009 (UL C 184 E, 8.7.2010, str. 312), stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 11. marca 2010 (UL C 122 E, 11.5.2010, str. 1), stališče Evropskega parlamenta z dne 6. julija 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu), odločitev Sveta z dne 31. januarja 2011 in zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. februarja 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 263, 7.10.2009, str. 11.

⁽⁴⁾ UL L 199, 31.7.2007, str. 40.

⁽⁵⁾ UL L 177, 4.7.2008, str. 6.

- (7) Na splošno bi morale biti avtobusne potniške storitve za potnike koristne. Zato bi morale imeti invalidne osebe in osebe z zmanjšano mobilnostjo, ki je posledica invalidnosti, starosti ali drugih dejavnikov, možnost uporabe storitev avtobusnega prevoza, ki so primerljive z možnostmi drugih državljanov. Invalidne osebe in osebe z zmanjšano mobilnostjo imajo enake pravice glede prostega pretoka, svobodnega odločanja in nediskriminacije kot vsi drugi državljani.
- (8) Z vidika člena 9 Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov ter z namenom, da se invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo zagotovijo možnosti avtobusnega prevoza, primerljive možnostim drugih državljanov, bi bilo treba določiti pravila o nediskriminaciji in pomoči med potovanjem. Te osebe bi bilo torej treba sprejeti in se jim prevoz ne bi smel zavrniti zaradi invalidnosti ali zmanjšane mobilnosti, razen iz razlogov, ki so upravičeni na podlagi varnosti ali zahtev oziroma razlogov v zvezi z zasnovo vozila ali infrastrukturo. V okviru zadevne zakonodaje za varstvo delavcev bi morale imeti invalidne osebe in osebe z zmanjšano mobilnostjo pravico do pomoči na postajah in na prevoznih sredstvih. Za doseganje socialne vključenosti bi jim morala biti takšna pomoč na voljo brezplačno. Prevozniki bi morali določiti pogoje dostopa, po možnosti z uporabo evropskega standardizacijskega sistema.
- (9) Pri odločitvah glede načrta novih postaj in pri velikih prenovah bi morali upravljavci postaj skušati upoštevati potrebe invalidnih oseb in oseb z zmanjšano mobilnostjo v skladu z zahtevami za konstrukcijo, namenjeno vsem uporabnikom. V vsakem primeru bi morali upravljavci postaj določiti kontaktne točke, na katerih lahko zadevne osebe sporočijo svoj prihod in potrebo po pomoči.
- (10) Brez poseganja v veljavno ali bodočo zakonodajo o tehničnih zahtevah za avtobuse, bi morali avtobusni prevozniki po možnosti prav tako upoštevati navedene potrebe pri odločanju o opremi novih in obnovljenih vozil.
- (11) Države članice bi si morale prizadevati za izboljšanje obstoječe infrastrukture, kjer je to potrebno, da bi prevozniki lahko omogočili dostop invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo ter jim ponudili ustrezno pomoč.
- (12) Da bi se zadovoljilo potrebam invalidnih oseb in oseb z zmanjšano mobilnostjo, bi morale biti osebe ustrezno usposobljene. Da bi bilo olajšano medsebojno priznavanje nacionalnih kvalifikacij voznikov, bi bilo lahko kot del temeljne kvalifikacije ali rednega usposabljanja organizirano usposabljanje glede osveščanja o invalidnosti, kot je to navedeno v Direktivi 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov⁽¹⁾. Da bi bila uvedba zahtev za usposabljanje usklajena z roki iz navedene direktive, bi bilo treba za omejeno časovno obdobje dopustiti možnost za izjemo.
- (13) Treba bi se bilo posvetovati z reprezentativnimi organizacijami invalidnih oseb ali oseb z zmanjšano mobilnostjo oziroma jih vključiti v pripravo vsebin usposabljanja v zvezi z invalidnostjo.
- (14) V pravice potnikov v avtobusnem prevozu bi morale biti vključeno obveščanje o storitvah pred in med potovanjem. Vse bistvene informacije, ki so zagotovljene potnikom v avtobusnem prevozu, bi bilo treba na zahtevo zagotoviti tudi v nadomestnih oblikah, ki so dostopne invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo, kot so povečan tisk, enostaven jezik, brajica, elektronska sporočila, dostopna s prilagojeno tehnologijo, ali zvočni zapisi.
- (15) Ta uredba ne bi smela omejevati pravic prevoznikov, da zahtevajo odškodnino od katere koli osebe, vključno s tretjimi osebami, v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo.
- (16) Zmanjšati bi bilo treba nevšečnosti, ki jih imajo potniki zaradi odpovedi potovanj ali znatnih zamud. V ta namen bi bilo treba za potnike, ki potujejo s postaj, ustrezno poskrbeti in jih obveščati na način, dostopen vsem potnikom. Potnikom bi bilo treba tudi omogočiti odpoved potovanja in povračilo vrednosti vozovnice oziroma nadaljevanje potovanja ali jim pod zadovoljivimi pogoji zagotoviti preusmeritev. Če prevozniki potnikom ne zagotovijo potrebne pomoči, bi morali imeti potniki pravico do denarne odškodnine.
- (17) Prevozniki bi morali sodelovati med seboj in vključiti interesne skupine, strokovna združenja ter združenja potrošnikov, potnike, invalidne osebe in osebe z zmanjšano mobilnostjo, da bi sprejeli ureditve na nacionalni ali evropski ravni. Te ureditve bi morale biti namenjene izboljšanju obveščanja, oskrbe in pomoči potnikom ob prekinitvi potovanja, med drugim zlasti ob dolgih zamudah ali odpovedi potovanja, pri čemer se prednost daje oskrbi potnikov s posebnimi potrebami zaradi njihove invalidnosti, zmanjšane mobilnosti, bolezni, starosti ali nosečnosti, ter spremljevalcem in potnikom, ki potujejo z majhnimi otroki. O navedenih ureditvah bi bilo treba obvestiti nacionalne organe izvrševanja.

(¹) UL L 226, 10.9.2003, str. 4.

- (18) Ta uredba ne bi smela vplivati na pravice potnikov iz Direktive Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih ⁽¹⁾. Če se izlet odpove zaradi razlogov, ki niso povezani z odpovedjo avtobusnih prevoznih storitev, se ta uredba ne bi smela uporabljati.
- (19) Potnike bi bilo treba v celoti obveščati o njihovih pravicah iz te uredbe, da jih lahko učinkovito uveljavljajo.
- (20) Potnikom bi bilo treba omogočiti uveljavljanje njihovih pravic z ustreznim pritožbenim postopkom, ki ga izvajajo prevozniki, ali z vložitvijo pritožb pri organu ali organih, ki jih v ta namen imenuje zadevna država članica.
- (21) Države članice bi morale zagotoviti skladnost s to uredbo ter imenovati pristojen organ ali organe za izvajanje nalog nadzorovanja in izvrševanja. Navedeno ne bi smelo vplivati na pravice potnikov, da s pravnimi sredstvi na sodišču zahtevajo nadomestilo v skladu z nacionalno zakonodajo.
- (22) Ob upoštevanju postopkov, ki so jih države članice oblikovale za vložitev pritožb, bi morale biti pritožba, ki se nanaša na pomoč, po možnosti naslovljena na organ ali organe, ki jih država članica, v kateri se nahaja kraj vstopa ali kraj izstopa, imenuje za izvajanje te uredbe.
- (23) Države članice bi morale spodbujati uporabo javnega prevoza in uporabo integriranih informacij in vozovnic, da bi optimizirale uporabo in medobratovalnost različnih vrst prevoza in različnih prevoznikov.
- (24) Države članice bi morale določiti kazni za kršitve te uredbe in zagotoviti njihovo uporabo. Navedene kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (25) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotovitve enakovredne ravni varstva in pomoči potnikom v avtobusnem prevozu v državah članicah, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se te cilje zaradi obsega in učinkov ukrepov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (26) Ta uredba ne bi smela posegati v Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾.

- (27) Izvajanje te uredbe bi moralo temeljiti na Uredbi (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (Uredba o sodelovanju na področju varstva potrošnikov) ⁽³⁾. Navedeno uredbo bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (28) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, kot je navedeno v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji, ob hkratnem upoštevanju Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost ⁽⁴⁾ ter Direktive Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi ⁽⁵⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet

Ta uredba določa pravila za avtobusni prevoz o:

- (a) nediskriminaciji med potniki v zvezi s pogoji prevoza, ki jih zagotavljajo prevozniki;
- (b) pravicah potnikov v primeru nesreč s smrtnim izidom ali osebno poškodbo oziroma izgubo ali poškodbo prtljage, ki se zgodijo pri uporabi avtobusa;
- (c) nediskriminaciji ter obvezni pomoči invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo;
- (d) pravicah potnikov v primeru odpovedi ali zamude;
- (e) minimalnih informacijah, ki jih je treba zagotoviti potnikom;
- (f) obravnavanju pritožb;
- (g) splošnih predpisih o izvrševanju.

⁽¹⁾ UL L 158, 23.6.1990, str. 59.

⁽²⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽³⁾ UL L 364, 9.12.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 180, 19.7.2000, str. 22.

⁽⁵⁾ UL L 373, 21.12.2004, str. 37.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za potnike na linijskih prevozihi za nedoločene kategorije potnikov, kadar je kraj vstopa ali kraj izstopa potnika na ozemlju države članice in je predvidena dolžina prevoza vsaj 250 km.

2. Kar zadeva prevoze iz odstavka 1, pri katerih je predvidena dolžina prevoza krajša od 250 km, se uporabljajo členi 4(2), 9, 10(1), točka (b) člena 16(1), člen 16(2), člen 17(1) in (2), ter členi 24 do 28.

3. Ta uredba, razen členov od 9 do 16, člena 17(3) ter poglavij IV, V in VI, se uporablja tudi za potnike na potovanju v okviru občasnih prevozov, kadar je začetni kraj vstopa ali končni kraj izstopa potnika na ozemlju države članice.

4. Države članice lahko za notranje linijske prevoze pregledno in brez diskriminacije odobrijo izjeme od uporabe določb te uredbe, razen členov 4(2), 9, 10(1), točke (b) člena 16(1), člena 16(2), člena 17(1) in (2) ter členov 24 do 28. Takšne izjeme se lahko odobrijo za obdobje največ štirih let od začetka uporabe te uredbe; to obdobje se lahko enkrat podaljša.

5. Države članice lahko za obdobje največ štirih let od dneva začetka uporabe te uredbe pregledno in brez diskriminacije odobrijo izjeme od uporabe določb te uredbe za določene linijske prevozne storitve, ker se znaten del takšnih linijskih storitev, ki vključuje vsaj en postanek, predviden v voznem redu, izvaja zunaj Unije. Takšne izjeme se lahko enkrat podaljšajo.

6. Države članice obvestijo Komisijo o izjemah za različne vrste storitev, odobrenih v skladu z odstavkoma 4 in 5. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, če se zdi, da taka izjema ni v skladu z določbami tega člena. Komisija do 2. marca 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izjemah, odobrenih v skladu z odstavkoma 4 in 5.

7. Nobena od določb te uredbe ne nasprotuje obstoječi zakonodaji oziroma ne uvaja dodatnih zahtev glede na veljavno zakonodajo, ki ureja tehnične zahteve za avtobuse ali infrastrukturo ali opremo na glavnih in ostalih avtobusnih postajah.

8. Ta uredba na vpliva na pravice potnikov v skladu z Direktivo 90/314/EGS in se ne uporablja v primeru, da se izlet iz navedene direktive odpove iz razlogov, ki niso povezani z odpovedjo linijskega prevoza.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „linijski prevozi“ pomenijo prevoze, s katerimi se zagotovi avtobusni prevoz potnikov v določenih časovnih presledkih na določenih progah, pri čemer potniki vstopajo in izstopajo na vnaprej določenih postajah;
- (b) „občasni prevozi“ pomenijo prevoze, ki niso zajeti v opredelitvi linijskih prevozov in katerih glavna značilnost je avtobusni prevoz skupin potnikov, sestavljenih na pobudo naročnika ali prevoznika samega;
- (c) „prevozna pogodba“ pomeni pogodbo o prevozu, ki jo skleneta prevoznik in potnik za zagotovitev enega ali več linijskih ali občasnih prevozov;
- (d) „vozovnica“ pomeni veljaven dokument ali drugo dokazilo prevozne pogodbe;
- (e) „prevoznik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki širši javnosti ponuja linijski ali občasni prevoz, razen organizatorja potovanja, potovalnega agenta ali prodajalca vozovnic;
- (f) „prevoznik izvajalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki dejansko opravi prevoz v celoti ali del prevoza, razen prevoznika;
- (g) „prodajalec vozovnic“ pomeni vsakega posrednika, ki sklepa prevozne pogodbe v imenu prevoznika;
- (h) „potovalni agent“ pomeni vsakega posrednika, ki sklepa prevozne pogodbe v imenu potnika;
- (i) „organizator potovanja“ pomeni organizatorja ali posrednika, v smislu člena 2(2) in (3) Direktive 90/314/EGS, razen prevoznika;
- (j) „invalidna oseba“ ali „oseba z zmanjšano mobilnostjo“ je katera koli oseba, katere mobilnost je pri uporabi prevoza zmanjšana zaradi telesne invalidnosti (čutilne ali gibalne, stalne ali začasne), duševne prizadetosti ali katerega koli drugega vzroka invalidnosti ali zaradi starosti ter katere položaj zahteva posebno pozornost in prilagajanje storitev, ki so na voljo vsem potnikom, njenim posebnim potrebam;

- (k) „pogoji dostopa“ pomenijo ustrezne standarde in smernice za dostop do avtobusov in/ali določenih postaj, vključno z infrastrukturo za invalidne osebe ali osebe z zmanjšano mobilnostjo, ter informacije o tem;
- (l) „rezervacija“ pomeni rezervacijo sedeža na avtobusu za določeni čas odhoda organizatorja potovanja;
- (m) „postaja“ pomeni postajo z osebjem, kjer je v skladu z določeno progo in voznim redom linijskega prevoza, predviden vstop in izstop potnikov in ki razpolaga z opremo kot je to okence za prijavo potnikov, čakalnico ali okence za prodajo vozovnic;
- (n) „avtobusno postajališče“ pomeni kakršen koli kraj, kjer je v skladu z določeno progo in voznim redom linijskega prevoza predviden vstop in izstop potnikov, razen postaje;
- (o) „upravljavec postaje“ pomeni organizacijsko enoto v državi članici, odgovorno za upravljanje določene postaje;
- (p) „odpoved“ pomeni neizvedbo predhodno načrtovanega linijskega prevoza;
- (q) „zamuda“ pomeni razliko med predvidenim odhodom linijskega prevoza v skladu z objavljenim voznim redom in njegovim dejanskim odhodom.

Člen 4

Vozovnice in nediskriminatorni pogodbeni pogoji

1. Prevozniki potnikom izdajo vozovnico, razen če dajejo pravico do prevoza drugi dokumenti. Vozovnica se lahko izda v elektronski obliki.
2. Brez poseganja v socialne tarife so pogodbeni pogoji in tarife, ki jih uporabljajo prevozniki, splošni javnosti ponujeni brez kakršne koli neposredne ali posredne diskriminacije na podlagi narodnosti končne stranke ali sedeža prevoznika ali prodajalca vozovnice v Uniji.

Člen 5

Drugi izvajalci

1. Če se izvajanje obveznosti iz te uredbe prenese na prevoznika izvajalca, prodajalca vozovnic ali na katero koli drugo osebo, je prevoznik, potovalni agent, organizator potovanja ali upravljavec postaje, ki je prenesel izvedbo teh obveznosti, kljub temu odgovoren za dejanja in opustitev dejanj tega izvajalca.
2. Poleg tega za izvajalca, na katerega je prevoznik, potovalni agent, organizator potovanja ali upravljavec postaje prenesel

izvajanje obveznosti, veljajo določbe te uredbe v zvezi s preneseno obveznostjo.

Člen 6

Izključitev odstopanja

1. Obveznosti do potnikov v skladu s to uredbo ni mogoče omejiti ali opustiti, zlasti ne s klavzulo o odstopanju ali omejevalno klavzulo v pogodbi o prevozu.
2. Prevozniki lahko ponudijo pogodbene pogoje, ki so za potnike ugodnejši kot pogoji iz te uredbe.

POGLAVJE II

ODŠKODNINA IN POMOČ V PRIMERU NESREČ

Člen 7

Smrt ali osebna poškodba potnikov in izguba ali poškodba prtljage

1. Potniki so v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo upravičeni do odškodnine za smrt, vključno z razumnimi pogrebnimi stroški, ali za osebno poškodbo ter izgubo ali poškodbo prtljage zaradi nesreč, ki se zgodijo pri uporabi avtobusa. V primeru smrti potnika imajo to pravico vsaj osebe, ki jih je potnik po pravni dolžnosti vzdrževal ali bi jih moral vzdrževati.
2. Znesek odškodnine se izračuna v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo. Morebitna najvišja meja določena v nacionalni zakonodaji za odškodnino za smrt in osebno poškodbo oziroma izgubo ali poškodbo prtljage v vsakem posameznem primeru ne sme biti nižja od:

(a) 220 000 EUR za potnika;

(b) 1 200 EUR za vsak kos prtljage. V primeru poškodbe invalidskih vozičkov, druge opreme za gibanje ali medicinsko-tehničnih pripomočkov, je znesek odškodnine vedno enak stroškom nadomestitve ali popravila izgubljene ali poškodovane opreme.

Člen 8

Takojšnje praktične potrebe potnikov

V primeru nesreče, ki se zgodi pri uporabi avtobusa, prevoznik zagotovi razumno in sorazmerno pomoč v zvezi s takojšnjimi praktičnimi potrebami potnikov po nesreči. Ta pomoč, če je potrebno, vključuje nastanitev, hrano, oblačila, prevoz in omogočanje prve pomoči. Nobena pomoč ne pomeni priznanja odgovornosti.

Prevoznik lahko omeji skupne stroške nastanitve na 80 EUR na noč za posameznega potnika in za največ dve noči.

POGLAVJE III

PRAVICE INVALIDOV IN OSEB Z ZMANJŠANO MOBILNOSTJO

Člen 9

Pravica do prevoza

1. Prevozniki, potovalni agenti in organizatorji potovanj ne smejo zavrniti sprejetja rezervacije, izdaje ali drugačne zagotovitve vozovnice ali vstopa osebe zaradi invalidnosti ali zmanjšane mobilnosti.
2. Invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo se za rezervacije in vozovnice ne zaračunajo dodatni stroški.

Člen 10

Izjeme in posebni pogoji

1. Ne glede na člen 9(1) lahko prevozniki, potovalni agenti in organizatorji potovanj osebi zavrnejo sprejetje rezervacije, izdajo ali drugačno zagotovitev vozovnice ali vstop zaradi invalidnosti ali zmanjšane mobilnosti:
 - (a) da bi izpolnili veljavne varnostne zahteve po mednarodnem pravu, pravu Unije ali nacionalnem pravu ali da bi izpolnili zdravstvene in varnostne zahteve, ki jih določijo pristojni organi;
 - (b) če zasnova vozila ali infrastrukture, vključno z avtobusnimi postajališči in postajami, fizično onemogoča varen in operativno izvedljiv vstop, izstop ali prevoz invalidne osebe ali osebe z zmanjšano mobilnostjo.
2. Prevozniki, potovalni agenti in organizatorji potovanj, ki zavrnejo sprejetje rezervacije ali izdajo ali drugačno zagotovitev vozovnice iz razlogov, navedenih v odstavku 1, zadevno osebo obvestijo o kakršni koli sprejemljivi nadomestni možnosti storitve, ki jo opravlja prevoznik.
3. Če se invalidni osebi ali osebi z zmanjšano mobilnostjo, ki ima rezervacijo ali vozovnico in izpolnjuje zahteve iz točke (a) člena 14(1), kljub temu zavrne vstop zaradi invalidnosti ali zmanjšane mobilnosti, imata ta oseba in oseba, ki jo spremlja v smislu odstavka 4 tega člena, možnost izbire med:
 - (a) pravico do povračila in, če je to ustrezno, čimprejšnjim brezplačnim povratnim prevozom do izhodiščnega mesta odhoda, kot je določen v prevozni pogodbi, ter
 - (b) nadaljevanjem ali preusmeritvijo potovanja z razumnim nadomestnim prevozom do namembnega mesta, določeneega v prevozni pogodbi, razen kadar to ni izvedljivo.

Na pravico do povračila denarja plačanega za vozovnico ne vpliva dejstvo, da obvestilo ni bilo dano v skladu s točko (a) člena 14(1).

4. Če prevoznik, potovalni agent ali organizator potovanj zaradi razlogov iz odstavka 1 osebi zaradi invalidnosti ali zmanjšane mobilnosti zavrne sprejetje rezervacije, izdajo ali drugačno zagotovitev vozovnice ali vstop v vozilo, lahko ta oseba zahteva, da jo spremlja druga oseba, ki jo izbere sama in ki lahko invalidni osebi ali osebi z zmanjšano mobilnostjo zagotovi potrebno pomoč, tako da razlogi iz odstavka 1 niso več veljavni.

Prevoz takšnega spremljevalca je brezplačen, sedež pa se mu dodeli poleg invalidne osebe ali osebe z zmanjšano mobilnostjo, če je to izvedljivo.

5. Kadar se prevozniki, potovalni agenti ali organizatorji potovanja sklicujejo na odstavek 1, invalidno osebo ali osebo z zmanjšano mobilnostjo takoj obvestijo o razlogih za to in zadevno osebo na zahtevo o tem v pisni obliki obvestijo v petih delovnih dneh od dneva vložitve prošnje.

Člen 11

Dostopnost in informacije

1. Prevozniki in upravljavci postaj v sodelovanju z reprezentativnimi organizacijami invalidnih oseb ali oseb z zmanjšano mobilnostjo, po potrebi prek njihovih organizacij, uvedejo ali imajo vzpostavljene nediskriminatorne pogoje dostopa pri prevozu invalidnih oseb in oseb z zmanjšano mobilnostjo.
2. Prevozniki in upravljavci postaj v fizični obliki ali na internetu, na zahtevo v dostopnih formatih, javno objavijo pogoje dostopa iz odstavka 1, vključno z besedilom določb mednarodnega prava, prava Unije ali nacionalnega prava, ki vzpostavljajo zahteve o varnosti, na katerih temeljijo ti nediskriminatorni pogoji dostopa, v jezikih, v katerih so informacije običajno na voljo za vse potnike. Pri objavljanju teh informacij se posebna pozornost nameni potrebam invalidnih oseb in oseb z zmanjšano mobilnostjo.
3. Organizatorji potovanja objavijo pogoje dostopa iz odstavka 1, ki veljajo za potovanja, vključena v paketnem potovanju, počitniških paketih in izletih, ki jih organizirajo, prodajajo ali dajejo v prodajo.
4. Informacije o pogojih dostopa iz odstavkov 2 in 3 se na zahtevo potnika pošljejo v fizični obliki.

5. Prevozniki, potovalni agenti in organizatorji potovanj zagotovijo, da so vse zadevne splošne informacije o potovanju in pogojih prevoza na voljo v ustrezni in dostopni obliki za invalidne osebe in osebe z zmanjšano mobilnostjo, kjer je to primerno vključno z rezervacijami in informacijami prek spleta. Informacije se na zahtevo potnika pošljejo v fizični obliki.

Člen 12

Določitev postaj

Države članice določijo avtobusne postaje, na katerih je zagotovljena pomoč invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo. Države članice o tem obvestijo Komisijo. Komisija seznam določenih avtobusnih postaj objavi na internetu.

Člen 13

Pravica do pomoči na določenih postajah in na avtobusih

1. Prevozniki in upravljavci postaj v skladu s pogoji dostopa, določenimi v členu 11(1) in v okviru svojih pristojnosti na postajah, ki jih določijo države članice, invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo brezplačno zagotavljajo pomoč, vsaj v tolikšni meri, kot je opisano v delu (a) Priloge I.

2. Prevozniki v skladu s pogoji dostopa, določenimi v členu 11(1) invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo na avtobusih brezplačno zagotavljajo pomoč, vsaj v tolikšni meri, kot je opisano v delu (b) Priloge I.

Člen 14

Pogoji za zagotovitev pomoči

1. Prevozniki in upravljavci postaj sodelujejo z namenom, da bi zagotovili pomoč invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo, pod pogojem, da:

(a) so prevozniki, upravljavci postaj, potovalni agenti ali organizatorji potovanj vsaj 36 ur, preden oseba potrebuje pomoč, obveščeni o potrebi po takšni pomoči; in

(b) se zadevne osebe zgledajo na določenem mestu:

(i) ob uri, ki jo vnaprej določi prevoznik, kar pa ne sme biti več kot 60 minut pred objavljeno uro odhoda, razen če se prevoznik in potnik dogovorita za krajše obdobje, ali

(ii) če ura ni določena, najpozneje 30 minut pred objavljeno uro odhoda.

2. Poleg odstavka 1 invalidne osebe ali osebe z zmanjšano mobilnostjo prevoznika, potovalnega agenta ali organizatorja potovanja ob rezervaciji ali predhodnem nakupu vozovnice

obvestijo o posebnih potrebah glede sedeža, če je potreba ob tem času znana.

3. Prevozniki, upravljavci postaj, potovalni agenti in organizatorji potovanj sprejmejo vse ukrepe, ki so potrebni za olajšanje prejemanja obvestil o potrebi po pomoči, ki jih pošljejo invalidne osebe ali osebe z zmanjšano mobilnostjo. Ta obveznost velja na vseh določenih postajah in njihovih prodajnih točkah, vključno s prodajo po telefonu in prek interneta.

4. Če oseba ne pošlje nobenega obvestila v skladu s točko (a) odstavka 1 in odstavkom 2, si prevozniki, upravljavci postaj, potovalni agenti in organizatorji potovanj čim bolj prizadevajo za zagotovitev pomoči, da lahko invalidna oseba ali oseba z zmanjšano mobilnostjo, ki ima za prevoz kupljeno vozovnico, vstopi v avtobus, prestopi ali ob prihodu izstopi.

5. Upravljevec postaje znotraj ali zunaj postaje določi mesto, na katerem lahko invalidne osebe ali osebe z zmanjšano mobilnostjo prijavijo svoj prihod in zaprosijo za pomoč. To mesto je jasno označeno in v dostopnih oblikah nudi osnovne informacije o postaji in zagotavljanju pomoči.

Člen 15

Posredovanje informacij tretji osebi

Če potovalni agenti ali organizatorji potovanj prejmejo obvestilo iz točke (a) člena 14(1), te informacije v njihovem običajnem delovnem času čim prej posredujejo prevozniku ali upravljavcu postaje.

Člen 16

Usposabljanje

1. Prevozniki in po potrebi upravljavci postaj določijo postopke usposabljanja glede invalidnosti, vključno z navodili, ter zagotovijo, da:

(a) se njihovi uslužbenci, razen voznikov, vključno z uslužbenci, zaposlenimi pri drugem izvajalcu, ki zagotavlja neposredno pomoč invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo, udeležijo usposabljanja oziroma dobijo navodila iz delov (a) in (b) Priloge II; in

(b) se njihovi uslužbenci, vključno z vozniki, ki delajo neposredno z javnostjo, vključno s potniki, ali se neposredno ukvarjajo z vprašanji, povezanimi z javnostjo, vključno s potniki, udeležijo usposabljanja oziroma dobijo navodila iz dela (a) Priloge II.

2. Država članica lahko za obdobje največ petih let od 1. marca 2013 odobri izjemo od uporabe točke (b) odstavka (1) v zvezi z usposabljanjem voznikov.

Člen 17

Odškodnina za invalidske vozičke in drugo opremo za gibanje

1. Prevozniki in upravljavci postaj odgovarjajo za izgubo ali poškodbo invalidskih vozičkov, druge opreme za gibanje ali medicinsko-tehničnih pripomočkov. Odškodnino za izgubo ali poškodbo poravnava prevoznik ali upravljavec postaje, ki je za navedeno izgubo ali poškodbo odgovoren.
2. Odškodnina iz odstavka 1 ustreza stroškom nadomestitve ali popravila izgubljene ali poškodovane opreme ali pripomočkov.
3. Po potrebi se skuša čim hitreje zagotoviti začasna nadomestna oprema ali pripomočki. Invalidski vozički, druga oprema za gibanje ali medicinsko-tehnični pripomočki imajo, če je le mogoče, podobne tehnične in funkcionalne lastnosti kot tisti, ki so poškodovani ali izgubljeni.

Člen 18

Izjeme

1. Brez poseganja v člen 2(2) lahko države članice notranje linijske prevoze izvzamejo iz uporabe vseh ali nekaterih določb iz tega poglavja, če s svojimi nacionalnimi predpisi zagotovijo vsaj enako stopnjo varstva invalidnih oseb in oseb z zmanjšano mobilnostjo, kot jo zagotavlja ta uredba.
2. Države članice o izjemah, odobrenih na podlagi odstavka 1, obvestijo Komisijo. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, če se zdi, da taka izjema ni v skladu z določbami tega člena. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 2. marca 2018 predloži poročilo o izjemah, odobrenih v skladu z odstavkom 1.

POGLAVJE IV

PRAVICE POTNIKOV V PRIMERU ZAMUDE ALI ODPOVEDI

Člen 19

Nadaljevanje, sprememba potovanja in povračilo

1. Kadar prevoznik upravičeno pričakuje, da bo linijski prevoz odpovedan ali da bo imel odhod s postaje zamudo več kot 120 minut ali v primeru prevelikega števila rezervacij, se potniku takoj ponudi izbira med:
 - (a) čimprejšnjim nadaljevanjem ali preusmeritvijo potovanja v namembni kraj brez dodatnih stroškov in pod primerljivimi pogoji prevoza, kot so določeni v prevozni pogodbi;
 - (b) povračilom cene vozovnice in, če je to primerno, čimprejšnjim brezplačnim povratnim avtobusnim prevozom do

izhodiščnega mesta odhoda, kot je določen v prevozni pogodbi.

2. Če prevoznik potniku ne ponudi izbire iz odstavka 1, se potniku prizna pravica do nadomestila v višini 50 % cene vozovnice, poleg povračila iz točke (b) odstavka 1. Prevoznik ta znesek izplača v enem mesecu po vložitvi odškodninskega zahtevka.

3. Če avtobus postane neuporaben med potovanjem, prevoznik poskrbi za nadaljnjo zagotovitev storitve z drugim vozilom od kraja, kjer je neuporabno vozilo, ali za prevoz od kraja, kjer je neuporabno vozilo, do primerne čakališča ali postaje, od koder je mogoče nadaljevati potovanje.

4. Kadar je linijski prevoz odpovedan ali bo imel odhod iz avtobusnega postajališča zamudo več kot 120 minut, imajo potniki pravico do nadaljevanja ali preusmeritve potovanja ali povračila cene vozovnice od prevoznika, kakor je določeno v odstavku 1.

5. Izplačilo povračila iz točke (b) odstavka 1 in odstavka 4 se opravi v 14 dneh po tem, ko je bila dana ponudba ali je bil prejet zahtevek. Izplačilo pokriva celoten strošek vozovnice po ceni, po kateri je bila kupljena, za neopravljeni del ali dele potovanja in za že opravljeni del ali dele potovanja, če potovanje ne služi več nobenemu namenu glede na potnikov prvoten potovalni načrt. V primeru večkratne ali sezonske vozovnice je plačilo enakovredno njegovemu sorazmernemu delu polne cene večkratne ali sezonske vozovnice. Povračilo se izplača v denarju, razen če potnik sprejme drugo obliko povračila.

Člen 20

Informacije

1. V primeru odpovedi ali zamude pri začetku linijskega prevoza prevoznik ali, če je ustrežno, upravljavec postaje potnike, katerih potovanje se začne na postaji, o tem čim prej obvesti, najpozneje pa 30 minut po načrtovanem času odhoda, o pričakovanem času odhoda pa takoj, ko ima te informacije na voljo.

2. Če potniki zaradi odpovedi ali zamude zamudijo povezano prevozno storitev po voznem redu, si prevoznik ali, če je ustrežno, upravljavec postaje v razumni meri prizadeva, da zadevne potnike obvesti o nadomestnih povezavah.

3. Prevoznik ali, če je ustrežno, upravljavec postaje zagotovi, da invalidne osebe in osebe z zmanjšano mobilnostjo prejmejo potrebne informacije iz odstavkov 1 in 2 v dostopnih oblikah.

4. Kjer je to izvedljivo, se informacije, zahtevane v skladu z odstavkoma 1 in 2, vsem potnikom zagotovijo z elektronskimi sredstvi, tudi potnikom, katerih potovanje se začne na avtobusnem postajališču, in sicer v roku, določenem v odstavku 1, če je potnik to zahteval in je prevozniku dal potrebne kontaktne podatke.

Člen 21

Pomoč v primeru odpovedi ali zamud pri odhodi

Za potovanje, katerega predvideno trajanje je več kot tri ure, prevoznik v primeru odpovedi ali več kot 90-minutne zamude odhoda iz postaje potniku brezplačno ponudi:

- (a) prigrizek, obrok ali osvežilno pijačo, primerno glede na čakalno dobo ali zamudo, pod pogojem, da je na voljo na avtobusu ali na postaji ali ju je možno razumno dobaviti;
- (b) hotelsko sobo ali drugo namestitev ter pomoč pri prevozu med postajo in krajem namestitve v primerih, ko je potreben postanek ene ali več noči. Prevoznik lahko omeji skupne stroške nastanitve, ki ne vključujejo prevoza od postaje do kraja nastanitve oziroma nazaj, na 80 EUR na noč za posameznega potnika in za največ dve noči.

Prevoznik pri uporabi tega člena posebno pozornost nameni potrebam invalidnih oseb in oseb z zmanjšano mobilnostjo ter morebitnim spremljevalcem.

Člen 22

Nadaljnji zahtevki

To poglavje potnikom na noben način ne onemogoča, da v skladu z nacionalno zakonodajo pred nacionalnimi sodišči zahtevajo odškodnino za izgubo zaradi odpovedi ali zamude pri linijskih prevozi.

Člen 23

Izjeme

1. Člena 19 in 21 se ne uporabljata za potnike, ki imajo vozovnico z odprtimi datumi potovanja, pod pogojem, da čas odhoda ni določen, razen za potnike, ki imajo večkratno vozovnico ali sezonsko vozovnico.

2. Točka (b) člena 21 se ne uporablja, kadar prevoznik dokaže, da so vzrok za odpoved ali zamudo vremenske razmere ali večja naravna nesreča, ki predstavljajo tveganje za varno upravljanje avtobusnega prevoza.

POGLAVJE V

SPLOŠNA PRAVILA O INFORMACIJAH IN PRITOŽBAH

Člen 24

Pravica do informacij o potovanju

Prevozniki in upravljavci postaje v okviru svojih pristojnosti potnikom ves čas njihovega potovanja zagotavljajo ustrezne informacije. Kjer je to izvedljivo, se te informacije na zahtevo zagotovijo v dostopnih oblikah.

Člen 25

Informacije o pravicah potnikov

1. Prevozniki in upravljavci postaj v okviru svojih pristojnosti potnikom zagotovijo ustrezne in razumljive informacije o njihovih pravicah iz te uredbe, in sicer najpozneje ob odhodu. Te informacije se zagotovijo na postajah in na internetu, kjer je to primerno. Na zahtevo invalidne osebe ali osebe z zmanjšano mobilnostjo se informacije, kjer je to izvedljivo, zagotovijo v dostopni obliki. Te informacije vključujejo kontaktne podatke organa izvrševanja ali organov, ki ga oziroma jih imenuje država članica v skladu s členom 28(1).

2. Za izpolnitev obveznosti glede obveščanja iz odstavka 1 lahko prevozniki in upravljavci postaj uporabijo povzetek določb te uredbe, ki ga pripravi Komisija v vseh uradnih jezikih institucij Evropske unije in jim ga da na voljo.

Člen 26

Pritožbe

Prevozniki uvedejo ali imajo vzpostavljen mehanizem za obravnavo pritožb v zvezi s pravicami in obveznostmi iz te uredbe.

Člen 27

Vložitev pritožb

Brez poseganja v zahtevke za odškodnino v skladu s členom 7, potnik, za katerega velja ta uredba, ki želi pri prevozniku vložiti pritožbo, to predloži v treh mesecih od dne, ko je bil linijski prevoz opravljen ali bi moral biti opravljen. Prevoznik v roku enega meseca od prejema pritožbe potnika obvesti, da je bila njegova pritožba utemeljena, zavrnjena ali se še vedno obravnava. Čas za predložitev končnega odgovora ni daljši od treh mesecev od prejema pritožbe.

POGLAVJE VI

IZVRŠEVANJE IN NACIONALNI ORGANI IZVRŠEVANJA

Člen 28

Nacionalni organi izvrševanja

1. Vsaka država članica določi nov ali obstoječ organ ali organe, odgovorne za izvajanje te uredbe glede linijskih prevozov iz krajev na njenem ozemlju in linijskih prevozov iz tretjih držav v te kraje. Vsak organ sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti s to uredbo.

Vsak organ je glede svoje organizacije, odločitev o financiranju, pravne strukture in sprejemanja odločitev neodvisen od prevoznikov, organizatorjev potovanj in upravljavcev postaj.

2. Države članice obvestijo Komisijo glede organa ali organov, imenovanih v skladu s tem členom.

3. Vsak potnik lahko zoper domnevno kršitev te uredbe v skladu z nacionalno zakonodajo vloži pritožbo pri ustreznem organu, imenovanem na podlagi odstavka 1, ali vsakem drugem pristojnem organu, ki ga je določila država članica.

Država članica lahko odloči, da potnik pritožbo najprej vloži pri prevozniku, in v tem primeru deluje nacionalni organ izvrševanja ali kateri koli drug pristojni organ, ki ga določi država članica, kot prizivni organ za pritožbe, ki niso bile rešene v skladu s členom 27.

Člen 29

Poročilo o izvrševanju

Organi izvrševanja, imenovani na podlagi člena 28(1), do 1. junija 2015 in nato vsaki dve leti objavijo poročilo o svoji dejavnosti v preteklih dveh koledarskih letih, ki vsebuje zlasti opis sprejetih ukrepov za izvajanje te uredbe in statistične podatke o pritožbah in uporabljenih sankcijah.

Člen 30

Sodelovanje med organi izvrševanja

Nacionalni organi izvrševanja iz člena 28(1) po potrebi izmenjujejo informacije o svojem delu in načelih ter praksi odločanja. Pri tej nalogi jih podpira Komisija.

Člen 31

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za

zagotovitev njihovega izvajanja. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice uradno obvestijo Komisijo o navedenih pravilih in ukrepih do 1. marca 2013, o vseh naknadnih spremembah, ki nanje vplivajo, pa nemudoma.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 32

Poročilo

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 2. marca 2016 poroča o izvajanju in učinkih te uredbe. Poročilu se po potrebi priložijo zakonodajni predlogi o podrobnejšem nadaljnjem izvajanju določb te uredbe ali o njeni spremembi.

Člen 33

Sprememba Uredbe (ES) št. 2006/2004

Prilogi k Uredbi (ES) št. 2006/2004 se doda naslednja točka:

„19. Uredba (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu (*).“

(*) UL L 55, 28.2.2011, str. 1.“

Člen 34

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. marca 2013.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 16. februarja 2011

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
MARTONYI J.

PRILOGA I

POMOČ, KI JE ZAGOTOVLJENA INVALIDNIM OSEBAM IN OSEBAM Z ZMANJŠANO MOBILNOSTJO**(a) Pomoč na določenih postajah**

Pomoč in ureditve, ki so potrebne, da se invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo omogoči:

- da sporočijo svoj prihod na postajo in zaprosijo za pomoč na za to določenih točkah,
- da se premaknejo z določene točke do okenca za prijavo potnikov, v čakalnico ali na območje za vkrcavanje,
- vstop v vozilo s pomočjo dvigala, invalidskega vozička oziroma drugo ustrezno pomočjo,
- natovarjanje njihove prtljage,
- prevzem njihove prtljage,
- izstop iz vozila,
- spremstvo priznanega psa vodnika na avtobusu,
- dostop do sedeža.

(b) Pomoč na vozilu

Pomoč in ureditve, ki so potrebne, da se invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo omogoči:

- zagotovitev bistvenih informacij o potovanju v dostopni obliki na prošnjo potnika,
 - vstopanje/izstopanje med postanki med potovanjem, če je v vozilu poleg voznika še drugo osebje.
-

PRILOGA II

USPOSABLJANJE GLEDE INVALIDNOSTI

(a) Usposabljanje glede ozaveščanja o invalidnosti

Usposabljanje osebja, ki ima neposreden stik z javnostjo, vključno s potniki, vključuje:

- ozaveščanje o potrebah potnikov s fizičnimi, senzornimi (sluh in vid) in skritimi motnjami ali motnjami pri učenju ter o ustreznem odzivu na njihove potrebe, vključno s tem, kako razlikovati med različnimi sposobnostmi oseb, katerih mobilnost, orientacija ali komunikacija je morda zmanjšana,
- ovire, s katerimi se srečujejo invalidne osebe in osebe z zmanjšano mobilnostjo, vključno z ovirami, povezanimi z odnosom ljudi, okoljske/fizične ovire in organizacijske ovire,
- priznane pse vodnike, vključno z vlogo in potrebami psa vodnika,
- ravnanje v nepredvidenih dogodkih,
- medosebne spretnosti in komuniciranje z gluhihimi osebami in osebami z motnjami sluha, osebami z motnjami vida, osebami z motnjami v govoru ter osebami z motnjami pri učenju,
- način, kako pazljivo ravnati z invalidskimi vozički in drugimi pripomočki za mobilnost, da se preprečijo poškodbe (če obstaja, za vse osebje, ki je odgovorno za ravnanje s prtljago).

(b) Usposabljanje za pomoč invalidnim osebam

Usposabljanje osebja, ki neposredno pomaga invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo, vključuje:

- način, na katerega uporabnikom invalidskih vozičkov pomagati na voziček in z njega,
 - spretnosti za zagotavljanje pomoči invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo, ki potujejo s priznanim psom vodnikom, vključno z vlogo in potrebami teh psov,
 - tehnike za spremljanje slabovidnih potnikov ter za ravnanje s priznanimi psi vodniki in njihov prevoz,
 - poznavanje vrst opreme, ki lahko pomaga invalidnim osebam in osebam z zmanjšano mobilnostjo, ter usposobljenost za ravnanje s takšno opremo,
 - uporabo opreme za pomoč pri vstopanju in izstopanju, ki se uporablja, ter poznavanje ustreznih postopkov za pomoč pri vstopanju in izstopanju, ki zagotavljajo varnost in dostojanstvo invalidnih oseb in oseb z zmanjšano mobilnostjo,
 - razumevanje potrebe po zanesljivi in strokovni pomoči. Ozaveščanje o možnosti, da se nekateri invalidni potniki med potovanjem lahko počutijo ranljive zaradi svoje odvisnosti od pomoči,
 - poznavanje prve pomoči.
-

UREDBA (EU) št. 182/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. februarja 2011

o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 291(3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Če so za izvajanje pravno zavezujočih aktov Unije potrebni enotni pogoji, se s temi akti (v nadaljnjem besedilu: temeljni akti) na Komisijo prenesejo izvedbena pooblastila ali, v ustrezno utemeljenih posebnih primerih ter v primerih iz členov 24 in 26 Pogodbe o Evropski uniji, na Svet.
- (2) Zakonodajalec ob doslednem upoštevanju meril iz Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) v zvezi z vsakim temeljnim aktom odloči, ali bo prenesel izvedbena pooblastila na Komisijo v skladu s členom 291(2) navedene pogodbe.
- (3) Doslej je izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije urejal Sklep Sveta 1999/468/ES ⁽²⁾.
- (4) V skladu s PDEU zdaj Evropski parlament in Svet določita splošna pravila in načela, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.
- (5) Zagotoviti je treba, da so postopki za tak nadzor jasni, učinkoviti in sorazmerni z naravo izvedbenih aktov ter da odražajo institucionalne zahteve PDEU, pa tudi pridobljene izkušnje in splošno prakso, ki se je uporabljala pri izvajanju Sklepa 1999/468/ES.
- (6) V tistih temeljnih aktih, ki zahtevajo, da države članice nadzirajo sprejetje izvedbenih aktov Komisije, je primerno, da se za namene takega nadzora ustanovijo odbori, sestavljeni iz predstavnikov držav članic, ki jim predseduje Komisija.
- (7) Nadzorni mehanizem bi moral, kjer je to primerno, vključevati predložitev zadeve odboru za pritožbe, ki bi se moral sestati na ustrezni ravni.
- (8) V interesu poenostavitve bi morala Komisija izvajati izvedbena pooblastila v skladu z enim od dveh postopkov, in sicer svetovalnim postopkom ali postopkom pregleda.
- (9) Zaradi nadaljnje poenostavitve bi morala za odbore veljati skupna postopkovna pravila, ki bi vključevala temeljne določbe o njihovem delovanju in možnost, da podajo mnenja na podlagi pisnega postopka.
- (10) Določiti bi bilo treba merila, ki bi opredeljevala postopek za sprejemanje izvedbenih aktov s strani Komisije. Zaradi zagotavljanja večje usklajenosti bi morale biti postopkovne zahteve sorazmerne z naravo in učinkom izvedbenih aktov, ki jih je treba sprejeti.
- (11) Postopek pregleda bi bilo treba uporabljati zlasti za sprejemanje aktov, ki se splošno uporabljajo in so zasnovani za izvajanje temeljnih aktov, ter posebnih izvedbenih aktov, ki bi lahko imeli znaten učinek. Ta postopek bi moral zagotoviti, da Komisija izvedbenih aktov ne more sprejeti, če niso v skladu z mnenjem odbora, razen v zelo izjemnih okoliščinah, ko bi se lahko uporabljali za določen čas. Postopek bi moral tudi zagotoviti, da ima Komisija možnost pregledati osnutke izvedbenih aktov, če odbor ni podal mnenja, pri čemer se upoštevajo stališča, izražena v okviru odbora.
- (12) Kadar se s temeljnim aktom na Komisijo prenesejo izvedbena pooblastila v zvezi s programi, ki imajo znatne proračunske posledice ali so namenjeni tretjim državam, bi se moral uporabljati postopek pregleda.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. decembra 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. februarja 2011.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (13) Predsednik odbora bi si moral prizadevati poiskati rešitve, ki bi bile deležne največje možne podpore v odboru ali odboru za pritožbe, in bi moral pojasniti, na kakšen način so se upoštevale razprave in predlogi o spremembah. V ta namen bi morala Komisija posebno pozornost nameniti stališčem, ki so izražena v odboru ali v odboru za pritožbe v zvezi z osnutki dokončnih protidampinških ali izravnalnih ukrepov.
- (14) Z namenom poiskati uravnotežene rešitve bo Komisija pri razmišljanju o sprejetju drugih osnutkov izvedbenih aktov na posebej občutljivih področjih, kot so davki, zdravje potrošnikov, varnost hrane in zaščita okolja, v največji možni meri ravnala tako, da ne bo nasprotovala prevladujočemu stališču, ki se morda v odboru za pritožbe pojavi v zvezi z ustreznostjo izvedbenega akta.
- (15) Svetovalni postopek bi bilo treba kot splošno pravilo uporabljati v vseh drugih primerih ali če se ta postopek šteje za ustrežnejšega.
- (16) Omogočiti bi bilo treba, če to določa temeljni akt, sprejetje izvedbenih aktov, ki se v izredno nujnih primerih začnejo uporabljati takoj.
- (17) Evropski parlament in Svet bi bilo treba takoj in redno obveščati o postopkih v odborih.
- (18) Evropski parlament ali Svet bi morala imeti možnost kadar koli obvestiti Komisijo, da po njenem mnenju osnutek izvedbenega akta presega izvedbena pooblastila, določena v temeljnem aktu, ob upoštevanju njenih pravic v zvezi s pregledom zakonitosti aktov Unije.
- (19) Dostop javnosti do informacij o postopkih v odborih bi bilo treba zagotoviti v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ⁽¹⁾.
- (20) Komisija bi morala vzdrževati register z informacijami o postopkih v odborih. Posledično bi se morala za uporabo registra uporabljati ista pravila kot v zvezi z varstvom zaupnih dokumentov, ki se uporabljajo za Komisijo.
- (21) Sklep 1999/468/ES bi bilo treba razveljaviti. Za zagotovitev prehoda z ureditve iz Sklepa 1999/468/ES na

ureditev iz te uredbe bi se morala vsa sklicevanja v obstoječi zakonodaji na postopke iz navedenega sklepa, z izjemo regulativnega postopka s pregledom iz člena 5a Sklepa, razumeti kot sklicevanja na ustrezne postopke iz te uredbe. Učinke člena 5a Sklepa 1999/468/ES bi bilo treba začasno ohraniti za namene obstoječih temeljnih aktov, ki se sklicujejo na navedeni člen.

- (22) Ta uredba ne vpliva na pooblastila Komisije v zvezi z izvajanjem pravil o konkurenci, kakor so določena v PDEU –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina

Ta uredba določa splošna pravila in načela, na katerih temeljijo mehanizmi, ki se uporabljajo, kadar je v pravno zavezujočem aktu Unije (v nadaljnjem besedilu: temeljni akt) opredeljena potreba po enotnih pogojih za izvajanje in kadar določa, da države članice nadzirajo sprejetje izvedbenih aktov Komisije.

Člen 2

Izbira postopkov

1. V temeljnem aktu je lahko, ob upoštevanju narave ali učinka zahtevanega izvedbenega akta, določena uporaba svetovalnega postopka ali postopka pregleda.

2. Postopek pregleda se uporablja zlasti za sprejetje:

(a) izvedbenih aktov, ki se splošno uporabljajo;

(b) drugih izvedbenih aktov, ki se nanašajo na:

(i) programe z bistvenimi posledicami;

(ii) skupno kmetijsko in skupno ribiško politiko;

(iii) okolje, varovanje in varnost, ali zaščito zdravja ali varnosti ljudi, živali ali rastlin;

(iv) skupno trgovinsko politiko;

(v) davke.

⁽¹⁾ UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

3. Svetovalni postopek se kot splošno pravilo uporablja za sprejetje izvedbenih aktov, ki ne sodijo v področje uporabe odstavka 2. Vendar se v ustrezno utemeljenih primerih svetovalni postopek lahko uporablja za sprejetje izvedbenih aktov iz odstavka 2.

Člen 3

Skupne določbe

1. Skupne določbe iz tega člena se uporabljajo za vse postopke iz členov 4 do 8.

2. Komisiji pomaga odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic. Odboru predseduje predstavnik Komisije. Predsednik pri glasovanju v odboru ne sodeluje.

3. Predsednik odboru predloži osnutek izvedbenega akta, ki naj ga sprejme Komisija.

Razen v ustrezno utemeljenih primerih predsednik skliče sejo najhitreje 14 dni po predložitvi osnutka izvedbenega akta in osnutka dnevnega reda odboru. Odbor svoje mnenje o osnutku izvedbenega akta poda v roku, ki ga predsednik lahko določi glede na nujnost zadeve. Roki so sorazmerni in članom odbora omogočajo, da čim prej in učinkovito preučijo osnutek izvedbenega akta in izrazijo svoja stališča.

4. Dokler odbor ne poda mnenja, lahko kateri koli član odbora predlaga spremembe, predsednik pa lahko predloži spremenjene različice osnutka izvedbenega akta.

Predsednik si prizadeva poiskati rešitve, ki bodo v odboru deležne največje možne podpore. Predsednik obvesti odbor, na kakšen način se je upoštevalo razprave in predloge za spremembe, zlasti tiste predloge, ki so bili deležni široke podpore članov odbora.

5. Predsednik lahko v ustrezno utemeljenih primerih pridobi mnenje odbora na podlagi pisnega postopka. Predsednik pošlje članom odbora osnutek izvedbenega akta in glede na nujnost zadeve določi rok, v katerem lahko podajo mnenje. Za vsakega člana odbora, ki pred iztekom tega roka ne nasprotuje osnutku izvedbenega akta ali se izrecno ne vzdrži glasovanja o njem, se šteje, da je dal tiho soglasje k osnutku izvedbenega akta.

Razen če temeljni akt ne določa drugače, se pisni postopek zaključi brez izida, če se v roku iz prvega pododstavka za to

odloči predsednik ali če to zahteva član odbora. V takem primeru predsednik v razumnem času skliče sejo odbora.

6. Mnenje odbora se zabeleži v zapisnik. Člani odbora imajo pravico zahtevati, da se njihovo stališče zabeleži v zapisnik. Predsednik nemudoma pošlje zapisnik članom odbora.

7. Nadzorni mehanizem po potrebi vključuje predložitev zadeve odboru za pritožbe.

Odbor za pritožbe sprejme svoj poslovnik z navadno večino svojih članov na predlog Komisije.

Ko je zadeva predložena odboru za pritožbe, se, razen v ustrezno utemeljenih primerih, sestane najhitreje 14 dni in najpozneje šest tednov po datumu predložitve zadeve. Brez poseganja v odstavek 3 odbor za pritožbe poda svoje mnenje v dveh mesecih po predložitvi zadeve.

Odboru za pritožbe predseduje predstavnik Komisije.

Predsednik določi datum seje odbora za pritožbe v tesnem sodelovanju s člani odbora, da se državam članicam in Komisiji omogoči ustrezna zastopanost. Komisija skliče prvo sejo odbora za pritožbe do 1. aprila 2011, da se sprejme njegov poslovnik.

Člen 4

Svetovalni postopek

1. Kadar se uporablja svetovalni postopek, odbor poda svoje mnenje, po potrebi na podlagi glasovanja. Če odbor glasuje, se mnenje sprejme z navadno večino njegovih članov.

2. Komisija odloči o osnutku izvedbenega akta, ki se ga sprejme, pri čemer čim bolj upošteva ugotovitve razprav v okviru odbora in podano mnenje.

Člen 5

Postopek pregleda

1. Kadar se uporablja postopek pregleda za akte, ki se sprejmejo na predlog Komisije, odbor poda mnenje z večino, kakor je določena v členu 16(4) in (5) Pogodbe o Evropski uniji in, po potrebi, členu 238(3) PDEU. Glasovi predstavnikov držav članic v odboru se tehtajo na način, določen v navedenih členih.

2. Kadar je mnenje odbora pozitivno, Komisija sprejme osnutek izvedbenega akta.

3. Brez poseganja v člen 7 Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme, če je mnenje odbora negativno. Kadar se oceni, da je izvedbeni akt potreben, lahko predsednik v roku dveh mesecev od izdaje negativnega mnenja predloži spremenjeno različico osnutka izvedbenega akta istemu odboru ali v roku enega meseca od izdaje mnenja odboru za pritožbe predloži osnutek izvedbenega akta v ponovno obravnavo.

4. Kadar mnenje ni podano, lahko Komisija sprejme osnutek izvedbenega akta, razen v primerih iz drugega pododstavka. Kadar Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta, lahko predsednik odboru predloži spremenjeno različico osnutka izvedbenega akta.

Brez poseganja v člen 7 Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta, kadar:

- (a) navedeni akt zadeva davke, finančne storitve, zaščito zdravja ali varnosti ljudi, živali ali rastlin, ali dokončne večstranske zaščitne ukrepe;
- (b) temeljni akt določa, da osnutek izvedbenega akta ne sme biti sprejet, kadar mnenje ni podano, ali
- (c) aktu nasprotuje navadna večina članov odbora.

V vsakem od primerov, navedenih v drugem pododstavku, kadar se oceni, da je izvedbeni akt potreben, lahko predsednik v roku dveh mesecev od datuma glasovanja predloži spremenjeno različico navedenega akta istemu odboru ali v roku enega meseca od datuma glasovanja odboru za pritožbe predloži osnutek izvedbenega akta v ponovno obravnavo.

5. Z odstopanjem od odstavka 4 se za sprejetje osnutkov dokončnih protidampinških ali izravnalnih ukrepov v primeru, ko odbor ne poda mnenja in ko navadna večina njegovih članov nasprotuje osnutku izvedbenega akta, uporabi sledeči postopek.

Komisija opravi posvetovanja z državami članicami. Komisija najhitreje v štirinajstih dneh in najpozneje v enem mesecu po seji odbora člane odbora seznani z izidi teh posvetovanj in predloži osnutek izvedbenega akta odboru za pritožbe. Z odstopanjem od člena 3(7) se odbor za pritožbe sestane najhitreje v štirinajstih dneh in najpozneje v enem mesecu po predložitvi osnutka izvedbenega akta. Odbor za pritožbe poda svoje mnenje v skladu s členom 6. Roki iz tega odstavka ne posegajo v dejstvo, da je treba spoštovati roke, navedene v zadevnih temeljnih aktih.

Člen 6

Predložitev zadeve odboru za pritožbe

1. Odbor za pritožbe poda mnenje z večino, ki je določena v členu 5(1).

2. Dokler mnenje še ni podano, lahko vsak član odbora za pritožbe predlaga spremembe k osnutku izvedbenega akta, predsednik pa se lahko odloči, ali bo akt spremenil.

Predsednik si prizadeva poiskati rešitve, ki bodo deležne največje možne podpore v odboru za pritožbe.

Predsednik odbor za pritožbe obvesti, na kakšen način so se upoštevali razprave in predlogi za spremembe, zlasti tisti predlogi sprememb, ki so bili deležni široke podpore članov odbora za pritožbe.

3. Kadar je mnenje odbora za pritožbe pozitivno, Komisija sprejme osnutek izvedbenega akta.

Kadar mnenje ni podano, Komisija lahko sprejme osnutek izvedbenega akta.

Kadar je mnenje odbora za pritožbe negativno, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 Komisija ne sprejme osnutka ukrepov, ko gre za sprejetje dokončnih večstranskih zaščitnih ukrepov, če večina iz člena 5(1) ni izglasovala pozitivnega mnenja.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 odbor za pritožbe do 1. septembra 2012 poda mnenje o osnutkih dokončnih protidampinških ali izravnalnih ukrepov z navadno večino svojih članov.

Člen 7

Sprejetje izvedbenih aktov v izjemnih primerih

Z odstopanjem od člena 5(3) in drugega pododstavka člena 5(4) lahko Komisija sprejme osnutek izvedbenega akta, če ga je treba sprejeti nemudoma, da bi se preprečila znatna motnja na področju kmetijskih trgov ali nevarnost za finančne interese Unije v smislu člena 325 PDEU.

Komisija v takem primeru nemudoma predloži sprejeti izvedbeni akt odboru za pritožbe. Če je mnenje odbora za pritožbe o sprejetem izvedbenem aktu negativno, Komisija navedeni akt takoj razveljavi. Če odbor za pritožbe poda pozitivno mnenje ali mnenja ne poda, ostane izvedbeni akt v veljavi.

Člen 8

Izvedbeni akti, ki se začnejo takoj uporabljati

1. Z odstopanjem od členov 4 in 5 je v temeljnem aktu lahko določeno, da se v izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih uporablja ta člen.

2. Komisija sprejme izvedbeni akt, ki se začne uporabljati takoj brez predhodne predložitve odboru in velja za obdobje, ki ni daljše od šestih mesecev, razen če temeljni akt določa drugače.

3. Predsednik najpozneje 14 dni po njegovem sprejetju akt iz odstavka 2 predloži ustreznemu odboru, da pridobi njegovo mnenje.

4. Če se zaradi podanega negativnega mnenja odbora uporabi postopek pregleda, Komisija nemudoma razveljavi izvedbeni akt, sprejet v skladu z odstavkom 2.

5. Kadar Komisije sprejme začasne protidampinške ali izravnalne ukrepe, se uporabi postopek iz tega člena. Komisija sprejme te ukrepe po posvetovanju z državami članicami ali, v izjemno nujnih primerih, po obvestitvi držav članic. V primeru obvestitve se začnejo posvetovanja najpozneje deset dni po izdaji uradnega obvestila državam članicam o sprejetih ukrepih Komisije.

Člen 9

Poslovnik

1. Vsak odbor sprejme svoj poslovnik z navadno večino svojih članov na predlog predsednika in na podlagi standardiziranega poslovnika, ki ga Komisija pripravi po posvetovanju z državami članicami. Komisija standardiziran poslovnik objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Obstoječi odbori svoje poslovnike po potrebi prilagodijo standardiziranemu poslovniku.

2. Za odbore se uporabljajo načela in pogoji glede dostopa javnosti do dokumentov in pravila o varstvu podatkov, ki se uporabljajo za Komisijo.

Člen 10

Informacije o postopkih v odboru

1. Komisija vodi register o postopkih v odboru, ki vsebuje:

(a) seznam odborov;

(b) dnevne rede sej odborov;

(c) povzetke zapisov ter sezname organov in organizacij, ki jim pripadajo osebe, ki so jih države članice imenovala za svoje predstavnike;

(d) osnutke izvedbenih aktov, za katere so odbori zaproseni za mnenje;

(e) izide glasovanj;

(f) končne osnutke izvedbenih aktov, ki sledijo podanim mnenjem v odborih;

(g) informacije o sprejetju končnih osnutkov izvedbenih aktov s strani Komisije in

(h) statistične podatke o delu odborov.

2. Komisija objavi tudi letno poročilo o delu odborov.

3. Evropski parlament in Svet imata dostop do informacij iz odstavka 1 v skladu z veljavnimi pravili.

4. Ko so te poslane članom odbora, da Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu na voljo dokumente iz točk (b), (d) in (f) odstavka 1, hkrati pa jih seznani z dostopnostjo takih dokumentov.

5. Napotila na vse dokumente iz točk (a) do (g) odstavka 1 in informacije iz točke (h) odstavka 1 se objavijo v registru.

Člen 11

Pravica Evropskega parlamenta in Sveta do nadzora

Kadar se temeljni akt sprejme v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, lahko Evropski parlament ali Svet Komisijo kadar koli opozori, da po njegovem mnenju osnutek izvedbenega akta presega izvedbena pooblastila, določena v temeljnem aktu. V takšnem primeru Komisija ponovno pregleda osnutek izvedbenega akta, pri čemer upošteva izražena stališča, ter Evropski parlament in Svet obvesti, ali namerava osnutek izvedbenega akta ohraniti, spremeniti ali umakniti.

Člen 12

Razveljavitev Sklepa 1999/468/ES

Sklep 1999/468/ES se razveljavi.

Učinki člena 5a Sklepa 1999/468/ES se ohranijo za namene obstoječih temeljnih aktov, ki se sklicujejo na ta člen.

Člen 13**Prehodne določbe: prilagoditev obstoječih temeljnih aktov**

1. Če je v temeljnih aktih, sprejetih pred začetkom veljavnosti te uredbe, določeno izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije v skladu s Sklepom 1999/468/ES, se uporabijo naslednja pravila:

- (a) kadar se temeljni akt sklicuje na člen 3 Sklepa 1999/468/ES, se uporabi svetovalni postopek iz člena 4 te uredbe;
- (b) kadar se temeljni akt sklicuje na člen 4 Sklepa 1999/468/ES, se uporabi postopek pregleda iz člena 5 te uredbe, razen drugega in tretjega pododstavka člena 5(4);
- (c) kadar se temeljni akt sklicuje na člen 5 Sklepa 1999/468/ES, se uporabi postopek pregleda iz člena 5 te uredbe in za temeljni akt se šteje, da določa, da v primeru, ko mnenje ni podano, Komisija ne sme sprejeti osnutka izvedbenega akta, kakor je določeno v točki (b) drugega pododstavka člena 5(4);
- (d) kadar se temeljni akt sklicuje na člen 6 Sklepa 1999/468/ES, se uporablja člen 8 te uredbe;
- (e) kadar se temeljni akt sklicuje na člena 7 in 8 Sklepa 1999/468/ES, se uporabljata člena 10 in 11 te uredbe.

2. Člena 3 in 9 te uredbe se uporabljata za vse obstoječe odbore za namene odstavka 1.

3. Člen 7 te uredbe se uporablja le za obstoječe postopke, ki se sklicujejo na člen 4 Sklepa 1999/468/ES.

4. Prehodne določbe iz tega člena ne posegajo v naravo zadevnih aktov.

Člen 14**Prehodna ureditev**

Ta uredba ne vpliva na postopke v teku, v okviru katerih je odbor že podal mnenje v skladu s Sklepom 1999/468/ES.

Člen 15**Pregled**

Komisija do 1. marca 2016 Evropskemu parlamentu in Svetu predstavi poročilo o izvajanju te uredbe, po potrebi skupaj z ustreznimi zakonodajnimi predlogi.

Člen 16**Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati 1. marca 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 16. februarja 2011

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
MARTONYI J.

IZJAVA EVROPSKEGA PARLAMENTA, SVETA IN KOMISIJE

Komisija mora v skladu s členom 5(2) sprejeti osnutek izvedbenega akta, če odbor sprejme pozitivno mnenje. Ta določba ne izključuje možnosti, da Komisija v skladu z sedanjo prakso v zelo izjemnih primerih upošteva nove okoliščine, ki so nastale po glasovanju, in odloči, da ne bo sprejela osnutka izvedbenega akta, potem ko je ustrezno obvestila odbor in zakonodajalca.

IZJAVE KOMISIJE

Komisija bo nadaljevala pregled vseh veljavnih zakonodajnih aktov, ki pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe niso bili prilagojeni regulativnemu postopku s pregledom, da bi ocenila, ali je treba te instrumente prilagoditi ureditvi delegiranih aktov, uvedenih s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Komisija bo čim prej pripravila ustrezne predloge, najpozneje pa do datumov, navedenih v okvirnem časovnem razporedu, priloženem k tej izjavi.

Komisija bo med tem usklajevanjem redno obveščala Evropski parlament o osnutkih izvedbenih ukrepov, povezanih z navedenimi instrumenti, ki bi morali v prihodnosti postati delegirani akti.

Komisija bo v zvezi z veljavnimi zakonodajnimi akti, ki trenutno vsebujejo sklice na regulativni postopek s pregledom, v vsakem instrumentu, ki ga namerava spremeniti, pregledala določbe, povezane s tem postopkom, da bi jih v ustreznem času prilagodila merilom iz Pogodbe. Poleg tega bosta Evropski parlament in Svet lahko označila temeljne akte, za katere menita, da jih je treba prednostno prilagoditi.

Komisija bo ocenila rezultate tega procesa konec leta 2012 in presodila, koliko zakonodajnih aktov, ki vsebujejo sklice na regulativni postopek s pregledom, ostane veljavnih. Komisija bo nato pripravila ustrezne zakonodajne pobude za dokončanje prilagoditve. Skupni cilj Komisije je, da bodo do konca sedmega mandata Parlamenta iz vseh zakonodajnih instrumentov odstranjene vse določbe, ki se sklicujejo na regulativni postopek s pregledom.

Komisija poudarja, da je pred kratkim začela izvajati študijo, ki bo zagotovila celovit in objektivni pregled vseh vidikov politike trgovinske zaščite EU in prakse, vključno z ovrednotenjem izvrševanja, metod, uporabe in učinkovitosti sedanje sheme instrumentov trgovinske zaščite pri doseganju svojih ciljev trgovinske politike, ovrednotenjem učinkovitosti obstoječih in možnih odločitev Evropske unije na področju politike (na primer preskus ravnovesja interesov Unije, pravilo nižje dajatve in sistem pobiranja dajatev) v primerjavi z odločitvami nekaterih trgovinskih partnerjev na področju politike ter pregledom osnovne protidampinške uredbe in osnovne protisubvencijske uredbe glede na upravno prakso institucij EU, sodbe Sodišča Evropske unije ter priporočila in odločitve Organa STO za poravnavo sporov.

Komisija namerava glede na rezultate študije in poteka pogajanj v okviru STO o razvojni agendi iz Dohe raziskati, ali in kako nadalje nadgraditi in posodobiti instrumente trgovinske zaščite EU.

Komisija prav tako poudarja nedavne pobude, ki jih je sprejela za izboljšanje preglednosti delovanja instrumentov trgovinske zaščite (kot je imenovanje pooblaščenca za zaslišanje), in svoje delo z državami članicami za pojasnitev ključnih elementov tržne zaščite. Komisija temu delu pripisuje precejšen pomen in si bo s posvetovanjem z državami članicami prizadevala za določitev drugih pobud, ki bi se lahko sprejele v zvezi s tem.

V skladu s pravili komitologije, ki temeljijo na Sklepu Sveta 1999/468/ES, mora Komisija, kadar je upravljalni odbor za skupno kmetijsko politiko izdal negativno mnenje, predložiti zadevni osnutek ukrepa Svetu, ki lahko v enem mesecu sprejme drugačno odločitev. Komisija vseeno lahko ukrepa, saj lahko izbira med uvedbo ukrepa ali odložitvijo njegovega izvajanja. Komisija tako lahko uporabi ukrep, ko oceni, da bi na primer odložitev njegovega izvajanja na trgu povzročila nepopravljive negativne učinke. Kadar pozneje Svet odloči drugače, postane seveda ukrep, ki ga izvaja Komisija, odvečen. Trenutna pravila tako dajejo Komisiji na voljo instrument, ki omogoča zaščito skupnega interesa vse Unije z vsaj začasnim sprejetjem ukrepa.

Člen 7 te uredbe si prizadeva, da ta pristop ostaja v okviru nove komitološke ureditve, pri tem pa je omejen na izredne okoliščine ter temelji na jasno opredeljenih in omejevalnih merilih. Komisiji bi omogočil, da sprejme osnutek ukrepa kljub negativnemu mnenju odbora za pregled, če „bi njegovo nesprejetje v obveznem roku povzročilo znatne motnje v delovanju trgov (...) ali za finančne interese Unije“. Določba se nanaša na primere, kadar ni mogoče čakati na ponovno glasovanje odbora o istem ali drugem osnutku ukrepa, ker bi to med tem povzročilo znatne motnje v delovanju trga, na primer zaradi špekulacij izvajalcev. Za zagotovitev sposobnosti Unije za ukrepanje bi ta določba državam članicam in Komisiji omogočila še eno strokovno razpravo o osnutku ukrepa, da zadeve ne bi ostale negotove in ponujale možnosti za špekulacije z negativnimi posledicami za trge in proračun.

Takšni primeri lahko namreč nastanejo v okviru vsakodnevnega upravljanja skupne kmetijske politike (na primer določanja izvoznih nadomestil, upravljanja dovoljenj, posebne zaščitne klavzule), kadar je treba pogosto sprejemati hitre odločitve, ki lahko imajo pomembne gospodarske posledice za trge ter tako za kmete in izvajalce, pa tudi za proračun Unije.

Kadar Evropski parlament ali Svet opozorita Komisijo, da po njunem mnenju osnutek izvedbenega akta presega izvedbena pooblastila, določena v temeljnem aktu, bo Komisija takoj proučila osnutek izvedbenega akta in pri tem upoštevala mnenja Evropskega parlamenta ali Sveta.

Komisija bo delovala na način, ki ustrezno upošteva nujnost zadeve.

Pred odločitvijo, ali se osnutek izvedbenega akta sprejme, spremeni ali prekliče, bo Komisija obvestila Evropski parlament ali Svet o ukrepu, ki ga namerava sprejeti in o razlogih za to.

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL